

18
173

(1. = ~~Del 2~~ von Jc 1253 sp. Div)

oo

Die angeb. Schriften z. T. 10 12

Z 10

Gu

3

PSALMI DVO

INSIGNIORES, SPIRITU
PLANE PROPHETICO DE PAS-
sione, morte, & resurrectione Christi Iesu, e-
iusdemq; sacerdotio ac regno, à Davide de-
cantati, quorum testimoniis, & Evangeli-
stæ, & Apostoli ipsi, usi
fuere.

*Expositi partim carmine hexametro dactylico
heroico, partim alterno, dactylico hexametro,
& jambico trimetro.*

à

GREGORIO BERSMANO ANNE-
berg: Paraphraste.

Vnà cum Psalmo LXIX.

Orationem continente Christi in cruce, & la-
mentationem de gentis suæ crudelitate, ex-
positam ab eodem metro Alcaico & Archi-
lochio.

SERVESTÆ,

Excudebat Zacharias Dörfferus, Anno 1611.

ILLVSTRISS. ET PIENTISSIMO PRIN-
cipi ac Domino,

DN. IOHANNI GEORGIO,
PR. ANHALTINO, COMITI A-
SCANIÆ, DOMINO SERVESTÆ AC
Bernburgi &c. Domino ac *עוֹסֵפֶה* S.
clementis.

*Specimen hoc Recensionis sue Psalmorum Davi-
dicorum decennalis, subiectis. cum reverentia offert auctor.*

PRÆCINENDA SUPER AV-
RORÆ CERVA, CANTIO

Davidis.

PSAL. XXII.

Deus, Deus meus respice in me, &c.

Nam cur me, DEVS, abieci; cur mi DEVS, omni
Deseris auxilio cassum, dubiumq; salutis?
Absternensq; procul, lamentis surripis aures?
Seu me, namq; dies radiis aspexit Eois,
Ad te mane preces, Deus, & vota irrita fundo:

Seu furvis afflavit equis nox; nocte querellas
Extendens, gemitu sopitis obstrepro terris.

¶ At tu, quem sancta custodem vindicat urbis

Facidum genus, ac votis veneratur & aris,
Sanctus es, atq; tua decus & fiducia gentis.

¶ In te spem nostri quondam posuere parentes,
Nec vanâ posuere fide: spem namq; parata

Auxilium prævertit opis. Te voce citabant,

¶ Tu facilem prebes te voce citantibus aurem:

Ipsorum te freta fuit spes vindice; freti
Vindice te, te maculis non erubere repulsa.

¶ Hæc patrum fortuna fuit: mea durior illis
Sors est, non hominis qui dignus nomine, vermibus

Audio, ludibrium volgi, risusq; taberna;

¶ Insultatq; meo passim quat turba dolori,

Et ronchos crepat, & distorquet labra cachinnis,

Et morans caput, his acuit garritis iras:

¶ Inunc, & carum te lehoa, huiusq; sub aliis

- Incolumem iacta. Quidni? sic ille periculis
 Eruat, ac leui discrimine seruet amicum,
 Tam placitum sibi, tam dilectum ex omnibus unum,
 Tam gratum ante alios, si fert ita fortè voluntas.
- 9 At tua me manus extraxit genitricis ab alvo,
 Tu mea lactenti nutrices ore trahentis,
- 10 Tu nascentis eras spes & solamen; in oras
 Luminis emissus, tibi pectore totus adhasi;
 Pappanti te voce Deum patremq; vocavi.
- 11 Ne te igitur, me deserto nunc, rebus in arctis
 Cum praesidio mihi nullus ope est, te subtrahere, praesens
 Auxilium poscente malo, quod comminus urget.
- 12 En arctum stipant laeuis, hinc conferta bouum vis;
 Hinc, membris & mole valens, me circuit agmen
 Taurorum; rictus reserantùm immanis hiatum,
 Herbida vix quanto Basana pascua carpunt;
- 13 Quanto hiat esuries in praedam dira leonis.
- 14 Quales aquae fusus manat liquor, omne liquari,
 Et succi videas tabescere flumine corpus.
 Genua labant artusq;, jugi compage soluta,
 Delicuitq;, instar cerae, cor pectoris imo.
- 15 Qua pridem fuerat, virtus exaruit omnis,
 Limus ut, in testam qui multo induruit igne.
 Haeret lingua siti torpens, arente palato;
 Iam tumultu injecto, videor, mihi pulvere mersus.
- 16 In me turba canum rapida ruit ocyor aura,
 Ac crudos lacero confert in corpore dentes.
 In me apidi cadis conspirant vere manipuli,
 Atq; manus clavi terebrarunt are pedesq;.
- 17 Iam loca vulneribus desunt: iam, carnis amictu
 Pertuso plagis, apparent ossa ruenti:
 Detectæq; micant venae salientia postis.

Visce-

viscera, cum tremulis numerare in pectore fibris.
 Nec tamen his expleta animum truculentia pœnis,
 Post absumta in me cessat tormenta dolorum:
 Quin, saevo spirans immitem corde furorem,
 Diro oculos pascit spectaculo, læta malorum.
 18 Nec modus: ah, diuisa mea post tegmina vestis,
 Sortitus tunica galea accipit impia nostra.
 19 At tu, qui cuncta obtutu lustrasq̃, regisq̃,
 Ne, cunctatus opem, mea vota morare, Iehova,
 Spes inopis roburq̃, Deus, ne, quæso, recedens
 His à me dextram iactato fluctibus aufer.
 20 Tu ferrum huic defende anima gladij, furorem,
 Vimq̃, canum prohibe deserta, viribus orba;
 21 Tu vastas rabidi fauces compesce leonis,
 Fulmineumq̃, fera cornu contunde minacis.
 22 Sic opis ipse tua sospes tutamine, nomen
 Ad fratres memorabo tuum, meritumq̃, fidemq̃.
 In sacri mediæ cœtus celebrabo corona:
 23 Vos, inquam, cultus quos tangit cura Iehova,
 Isaci genus, & proles generosa Iacobi,
 Celo aquate Dei famam, ac præconia laudum,
 Laudibus & sanctum Domini sociate timorem.
 24 Haud opis ille sua namq̃, aduersatus egentem,
 Abiecit curam afflictæ, voltumq̃, remouit:
 Sed prona bibit aure preces & vota gementis.
 25 Hinc mihi materies, hinc carminis argumentum,
 In tua, sancte DEVS, nascetur facta deserto.
 Me præeunte, tuas, conventu plena frequentè
 Sanctorum, laudes Ecclesia grata sonabit:
 Vota tibi solvam, cœtu applaudente piorum.
 26 Ipsa sacris quog̃, turba inopum, miserabile vulgus,
 Qui casto indagant pietatis amore Iehovam.

Vescetur dapibus, ferclisq; ante ora paratis:
Ipsa epulis perfuncta tuis, potuq; refecta,
Te vita canet artificem, auctoremq; salutis,
Æterna consors vita, composq; salutis.

27 Huius ad exemplum, meritorum gnara lebova
Atq; memor tellus, à vespere Solis ad ortus,
Ad nomen conversa tuum cum gente nepotum,
Te venerans, pacemq; petens, tibi brachia tendet;

28 Quam penes est celi terraq; lebova, potestas,
Qui regis imperijs hominum res atq; Deorum.
Te flexo orantes agnoscent poplite regem,
Et, quos ampla beat numerofo copia censu,
Et pecora, & colles, & gleba divitis uber;
Et, qui pauperie rebusq; laborat egenis,
Informis squalore situs, & pulvere terra;
Et morti, iamjam vita fugiente, propinquus;
Accumbent epulis pariter, pastuq; fruuntur
Vivifico, sacra recreati nectare cana.

29 Hoc sancto facient suboles imitamine patrum:
Et nati natorum, & qui nascentur ab illis,
Cumq; his in sacrum quos census miserit album,
Te Deum adorantes pariter, regemq; canentes.

31 Qua tibi debetur soli, meritq; refertur,
Iustitiam, Deus alme, tuam, meritumq; salutis.
Narrantes populo, quem postuma proferet atas.

Segmen-

Segmentum sive Monile aureum Davidis.

PSAL. XVI.

Conserva me Domine, &c.

1. **N**umine fixa tuo spes est mea, conditor aevi;
Ne me spes fallat numine fixa tuo;
Me tibi confisum serva, defende, governa.
O vita columen praesidiumq; mea.
2. Hac mecum versans, simul ore, Jehovah, ferebam,
Et merito: solus tu mihi namq; Deus.
Te solum veneror, te pendeo totus ab uno,
Sed meritis par est gratia nulla tuis.
Ecquid enim auctori rerum, fontiq; bonorum,
Pro merito reddi, me tribuente, queat?
3. Pro sanctis ergo, tibi debita, precipuisq;
In terra, solvet mors subeunda mihi.
Hi sunt delicia, mea sunt hi gaudia soli,
Quorum sancta nitet cum pietate fides.
4. At, quos victa juvat sectari numina divum,
Oblitos castae religionis opus:
Hos dolor arumnasq; graves post terga sequuntur,
Solis ad Eoas Hesperiasq; plagas.
Quoq; via fuit emensum plus, amplius ipsis
Hoc vitae attrivit, cura laborq; comes.
Execror istorum sacra, cade natantia multa,
Et largo madidas sanguinis amne dapes.
Nec, quae stulta colit false pietatis imago,
Vsurpabo meis nomina feda labris.
5. Nempe, Jehovah, mihi pars es demensa bonorum,
Tu mihi frugiferi sufficit uber agri.
Tu me, leguimi sortiitum heredis honorem,
Divitis auge, munere largus opum.

Quam

6. Quam praecleara mihi cecidit fors ruris amani,
 Omnigeno pascens lumina flore mea!
 Cui mirata suas non certent Gargara messes,
 Nec Pelusiaci pinguis culta soli.
7. Hinc te laude, Iehova, feram, tibi carmina pangam,
 Sancte parens, grata carmina mentis opus.
 Qui me consiliisq; tuis monitisq; gubernas,
 Erudiens renes nocte silente meos;
 Arcanoq; ciens intus praecordia motu,
 Ut legem accipiant rite subacta tuam.
8. Ante, Iehova, mihi est oculos, quem lumine servo
 Immoto, obsequiis devenerorq; meis.
 Dum latus ille suo praesto mihi numine firmat,
 Haud me precipitem vis dabit ulla mali.
 Impavidum ferient celi terraq; ruina,
 Ut fractum immensi corruat orbis opus.
9. Hinc mihi laetitia perterritant gaudia mentem,
 Quae plausu ingeminat emula lingua suo.
 Sustentatq; meum, spes & fiducia corpus,
 Securum adversus lurida tela necis.
10. Quod tellus quamvis tumulto contexerit arcto,
 Haud imo clausum condet avara sinu.
 Nec demersa sines ut degat vita sub Orco,
 In leges intrans mancipiumq; necis:
 Aut, cum carne, anima vis ut labefacta quiescat,
 Ac tuus in cineres sanctus ut omnis eat.
11. Tu vita mihi pandis iter, callemq; salutis,
 Ut redta pergam, te praeviente, via.
 Laetitiaq; tuo labuntur flumina voltu,
 Vbere tu fundis gaudia plena manu.

Præcin.

Præcinendum ad rosas Davidis.

PSAL. LXIX.

Salvum me fac, Deus, quoniam intraver. &c.

1. **N**unc me, Deus, nunc dextra opifer tua
Serva labantem, teg, mora eripe,
Dum gungites sorbent aquarum,
Vorticibus, caput hoc, retortis.
2. Iam me profunda lama voragine
Aufert, abyssus iam pedibus solum
Subducit imis, atque vasso
Obruit unda vorans hiatus.
3. Clamore torpens raucifona stetit
Vox fauce; servant lumina dum tuam
Hæc adjuvantis me salutem,
Diriguere acie irretortâ.
4. Sylvam pilorum, qui caput induunt,
Est expedire promptius, hostium.
Qui non merentem odere acerbè,
Quàm tabulis numerum referre.
Quorum lucenda est improbitas mihi,
Et noxa fraudum; fraude licet vacem,
Noxaq, nec conjors rapina,
Rapta luam sine fraude partis.
5. Num quid patrârûm stultitia, Deus,
Tu nempe nosti, quem nihil omnium
Hoc præterit sub orbe rerum,
Quem mihi flagito cognitorem.
6. Mæ, ô tehora, fortis imagine
Non erubescat gens hominum pia:
Non illa te fretis probro sit,
Armipotens Deus Israëlis.
7. Te namq, propter criminibus premor,
Ruborq, vultum dedecoris notat:

B

Nec

8. Nec fratribus noscor, meaq̃
Nausea sum suboli parentis.
9. Hæc nempe zelo debeo, qui tua
Me rodit ædis, dicta tibi probra
Me lancinant, in me recurrunt
Vidua tuo probra cum pudore.
- 10 Hinc ille mæror, hinc lacrymæ mibi,
Et tetra voltus larva famelici,
Quam ridet hostis, sacculiq̃
Induvas agit at, protervus.
- 11 Garrire de me porta frequens avert,
In mæque fingit carmina, poculis
Taberna nocturnis madescens,
Atque mero sruitans diurno.
- 12 Iehova, tantis ferre preces malis
Ad te, salutis spe propero mea:
Me, veritatis pro favore,
Pròque tue bonitatis, audi.
- 13 Quàm mergar, alto me prius extrabe
Limo: nec hostis dede libidini
Me persequentis, ne malorum
Gurgite mergar inops, manum da.
- 14 Ne fluctus undis me voret ingruens,
Torto baràthrum gurgite sorbeat,
Sorptumq̃ subius me vorago
Ore recondat humi repando.
- 15 Me me, Iehova, respice; quod tui
Spondet favoris gratia, neu tuo
- 16 Absconde vultus à ministro,
Atque meo fer opem labori.
- 17 Accurre, vitæ d præsidium mea,
Atque hostium me, quod potes, eripe
- 18 Immanitati; probra quorum
Et maledicta, quibus vacantem

Culpa

- Culpâ laceſſunt, cuncta patent tibi:
20 His audiendis cor mihi liquitur
 Marore tabeſcens, ante lo
 Conſciturq; doloris aſtu,
Hec ruminando: cum neque quis potis
 Eſt inveniri, quem miſeratio
 Tangat mei; nec qui mihi ſgram
 Alloquio relevet dolorem.
21 Me felle paſcunt; quaſq; ſit im levent
 Areni, aceti pocula perrigunt.
22 O juſte vindex, qualis eſca
 Allaqueat miſeras volucres;
Sic victus illis tendiculaſ paret;
 Leiſumque, pacis munera conferant;
 Immo, unde pacem pollicentur,
 Pullulet alta ſeges malorum.
23 Ne recta cernant, lumina iſ nigra
 Fuſcent tenebra: deficiat vigor
24 Elumbe corpus, ultionis
 Ira tua premat hos, furorq;
25 Stent inquilinis orba palatia,
 Non ſit parentum tecta habitans nepos,
 Natusve: cladi mancipata,
 Clade ruat domus univerſa.
26 Hunc namque, pœnis quem tibi duriter
 Multare viſum eſt, acriter impetunt,
 Verbiſq; acerbant inſolenter,
 Et miſero cumulant laborem.
27 Fac culpa culpam, fac ſceluſ urgeat
 Delicta peccantium venia carens:
28 Expunge viventiũ e libello
 Nomina, non ſocianda iuſtiſ.

- 29 At ipse pauper sum licet & dolens ;
Compos salutis , munere opis tua ,
- 30 Te glorioso cantionum
Munere rite remunerabor.
- 31 Quo non Iehova , sacrifici cadet
Dextrâ , iuveni victima gratior ,
Clavâ minacis unguularum ,
Cornibus & geminis ferocis.
- 32 Sic qui requirunt auxilium Dei ,
Pendentq; ab illo spe , precibus , fide ,
Hoc recreati exemplo orabunt ,
Latitiaq; frement , recepti
- 33 Leto : Iehova vindice , qui preces
Audit precantum , nec vacuos opis
Dimittit , addictos catenis ,
Atque sua dubios salutis.
- 34 Hunc ergo celi , terra , maris sinus
Laudent , & horum quæ capit ambitus ,
Mortalium proles , volantium
Cum genere , & pecudum , ac natantium
- 35 Laudent , Sionis qui iuga protegit ,
Iudeq; cingit manibus oppida ,
Et rura metatur colonis ,
Secula quæ teneant nepotum.
- 36 Quæ possidebit , numinis illius
Cum pace cultor , jure peculij ,
Mansurus illic , posterorum
Cum subole innumerâ per avum.

F I N I S.

AB: 153133

Schlossbibliothek
Köthen-Anhalt

ULB Halle 3

002 045 818

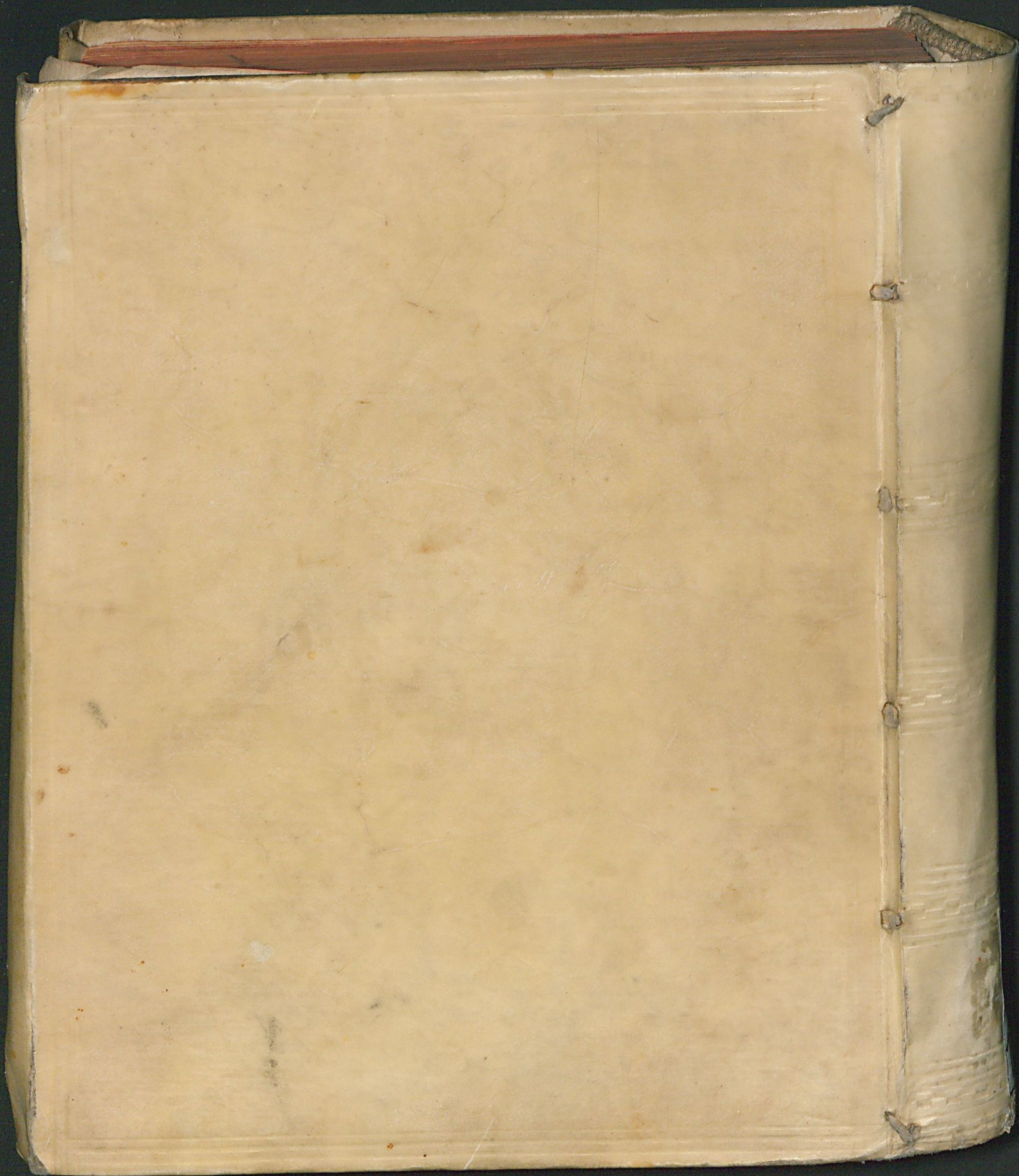

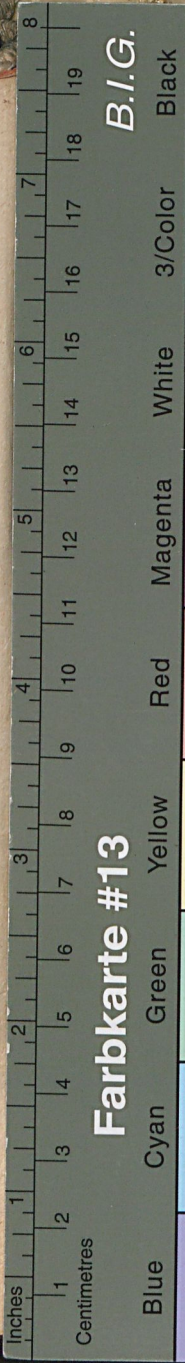
TA-OL

R

VD 17

B.I.G.

Farbkarte #13

3

MI DVO

DRES, SPIRITU
PHETICO DE PAS-
surrectione Christi Iesu, e-
tio ac regno, à Davide de-
testimoniis, & Evangeli-
Apostoli ipsi, usi
fuère.

*armine hexametro dactylica
alterno, dactylico hexametro,
ambico trimetro.*

à
BERSMANO ANNÆ-
Paraphraste.

Psalmo LXIX.

ante Christi in cruce, & la-
de gentis suæ crudelitate, ex-
dem metro Alcaico & Archi-

RVESTÆ,

rias Dörfferus, Anno 1611.